

ΕΛΕΝΗ ΠΑΓΚΑΛΟΥ

13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΕΩΣ
2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1963

610

ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ' • Βαλαωρίτου 9α • Τηλ: 616.165 • ΑΘΗΝΑ

Τή φορά αυτή ο θεατής, που ζητά συνήθως από το ζωγράφο ποιό είναι το θέμα του έργου του, δεν θα δυσκολευτή να το αναγνωρίσει στους πίνακες που εκθέτει ή Έλενη Παγκάλου στις «Νέες Μορφές». Γιατί το θέμα, χωρίς να αναγράφεται με φιλολογικούς τίτλους στον κατάλογο των έκθεμάτων, είναι φανερό και θυμίζει σ' όλους το «Γενηθήτω φώς» και «έγένετο φώς» του Κεφαλαίου Α' της Γενέσεως

Δεν ξέρω αν ή ζωγράφος ήθελε να πλησιάσει την ώρα εκείνη της βιβλικής Δημιουργίας, που ή Γη ήταν άορατη και άκατασκευάστη και το φώς αγωνιζόταν να διαχωριστή από το σκότος. Ή αν το συναίσθημα της σύγχρονης ζωής ανύψωσε τη δική της δημιουργική πράξη, πάνω από τα ύδατα και τα στερεά, όπως άλλοτε το πνεύμα του Κυρίου, για να ατενίσει το ρυθμό μιάς αστραφτερής καμπύλης που σπέρνει την ύπαρξη στο Διάστημα με τα χρώματα της ζωγραφικής και μεταβάλλει την άβυσσο σε μήτρα κοσμικής έγκυμοσύνης.

Άλλά γιατί μάς απασχολεί τόσο πολύ ο θεατής που ζητά μύθο, όταν ή ζωγραφική της Έλενης Παγκάλου γίνεται, αυτή ή ίδια, μυθικό πεδίο μιάς αισθητικής ενέργειας, που γράφει πάνω σε μεγαλειώδεις τροχιές, αστρικούς ρυθμούς και χτίζει τον πλαστικό της χώρο, για τη δική μας όραση.

Μέσα στη διαστηματική αρχιτεκτονική, που συνοψίζεται στο μουσαμά της ζωγράφου, το πρόσωπο που μάχεται είναι το χρώμα. Αυτό ζυμώνεται, από τη συγκίνηση και την τεχνική έμπειρία, για να εκφράσει τη μετάβαση από την άυπαρξία του συγκεκριμένου θέματος στην ύπαρξη μιάς συναρπαστικής μορφής, χωρίς πρόσωπο ανθρωπομορφικό, αλλά με φωνή που μιλά για τις αισθήσεις του είδους που διεγείρονται, στα φυτά και στα ζώα περισσότερο παρά στους ανθρώπους, όταν ο ήλιος φιλά τις πράσινες βλαστήσεις, έπειτα από τη βροχή, ενώ τα κόκκινα χρώματα ανατριχιάζουν.

Μια ζωγραφική που έρμηνεύει ουσίες κι ενέργειες, με χρωματικά συνταιριάσματα και στροβιλιστικούς ρυθμούς, φτάνει τώρα στην ένταση εκείνη της συγκίνησης και της έκφρασης, που συνιστά την αποκάλυψη και για το ζωγράφο που τη δίνει και για το θεατή που τη δέχεται. Είναι, πιστεύω, ή ώρα αυτή της Έλενης Παγκάλου.

Άγγελος Γ. Προκοπίου

ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

40 πίνακες σε λάδι
και 19 σε τέμπρα

IMAGINATION AND IMPRESSIONS

40 oil paintings and 19 tempera

This time those who are in the habit of asking the artist to tell them what his work is about will have no difficulty in recognising the subject of Eleni Pangalou's pictures at the «Nées Morphés», for this, though not written down in the catalogue, is to be found in the first chapter of Genesis: «Let there be light: and there was light».

I do not know whether the painter felt an affinity with that time of biblical creation when the earth was without form and void and the light was struggling to disentangle itself from the darkness, nor whether the sense of present day life raised her own creative acts, like those of the Lord, above the waters and the firmament to gaze on the passage of some lightning beam as it sowed existence in Space with a painter's colours, changing the deep into a womb of world pregnancy.

But why concern ourselves so much with those in search of myth when Eleni Pangalou's painting is itself become a mythical field of aesthetic activity, written in majestic orbits and astral modes, as she constructs her plastic space before our sight?

Amid the spacial architecture epitomised on her canvas, colour plays the fighting part. This is fermented from emotion and technical skill to express the change from the non-existence of a concrete subject to the existence of a transporting form, with no anthropomorphic shape, but with a voice which speaks to the senses like that which stimulates plant and beast rather than mankind when the sun caresses the young growth while the red earth is still shivering after rain.

It is an art which interprets substances and activities with colour combinations and whirling rhythms now arrived at an intensity of emotional expression which is a revelation to the artist who gives and to the beholder who receives alike.

This, I believe, is Eleni Pangalou's finest moment.

Angelos Procopiou

ΕΛΕΝΗ ΠΑΓΚΑΛΟΥ

Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Σπούδασε στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με καθηγητή τόν Κ. Παρθένη. Συμπλήρωσε τις σπουδές της στην Γαλλία και 'Αγγλία.

'Από τό 1939 συμμετέχει σέ όμαδικές έκθέσεις στην 'Αθήνα: οί «'Ελεύθεροι Καλλιτέχναι», στίς «Πανελληνίους 'Εκθέσεις στό Ζάππειο». 'Επίσης σέ όμαδικές έκθέσεις του 'Εξωτερικού: στό Κάιρο, στή Νέα 'Υόρκη, στό 'Αμστερνταμ. Τό 1962 στην έκθεση «'Ελληνες Καλλιτέχναις» στό Μουσείο Μπέτσαλελ στό 'Ισραήλ - τό 1963 στην Μπιεννάλε του Σάο Πάολο και στην Μπιεννάλε 'Αλεξανδρείας.

Τό 1950 παρουσιάζει στην Γκαλερί Ζαχαρίου στην 'Αθήνα τήν πρώτη άτομική της έκθεση. 'Εν συνεχεία άτομικές της έκθέσεις τό 1959 στίς «Νέες Μορφές» στην 'Αθήνα, 1960 στην Γκαλερί «Medusa» στή Ρώμη και τό 1963, στίς «Νέες Μορφές» στην 'Αθήνα.

ELEN PANGALOU

Born in Constantinople. Studied at the Academy of Fine Arts in Athens under the painter C. Parthenis and completed her artistic studies in France and England.

Since 1936 participates in group exhibitions in Athens: The «Independent Artists», the «Panhellenic Exhibitions at Zappion» and the «Painters and Sculptors» exhibitions at Zappion. Participates as well in group exhibitions in Cairo, in New York, in Amsterdam, in 1962 at the «Greek Artists» Exhibition — Bezalel Museum — in Israel, in 1963 at the «Biennale of Sao Paulo» and the «Biennale of Alexandria».

One-man shows: in 1950 at the «Zahariou» gallery, Athens — in 1959 at the «New Forms» galleries, Athens — in 1960 at the «Medusa» gallery, Roma — in 1963 at the «New Forms» galleries Athens.

paintings by

ELEN PANGALOU

'NEW FORMS' Galleries • 9α Valaoritou str. • ATHENS